

ΕΤΟΣ 74ον

26 Ιουλίου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 30 (3817)

Ο ΑΡΤΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή περιγράφει μέ έντυπωσιακή ἀπλότητα ἕνα ἀπό τά πλέον γνωστά θαύματα τοῦ Κυρίου, αὐτό τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πέντε ἄρτων καί τῶν δύο ἰχθύων. Μάλιστα, ἔχει ἰδιαίτερη σημασία τό γεγονός ὅτι τό ἐν λόγω θαῦμα διασώζεται καί ἀπό τούς τέσσερις Εὐαγγελιστές.

Καθώς ἀφηγεῖται ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος, ὅταν ὁ Κύριος πληροφορήθηκε τόν ἀποκεφαλισμό τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, μετέβη μέ πλοῖο σέ ἕνα ἔρημο τόπο μόνος Του. Τό πληροφορήθηκε ὅμως τό πλήθος καί τόν ἀκολούθησε πεζοπορῶντας ἀπό τίς παρακείμενες πόλεις. Βλέποντας ὁ Χριστός τόσους πολλούς ἀνθρώπους, τούς εὐσπλαγχνίσθηκε καί θεράπευσε τούς ἀρρώστους πού τοῦ ἔφεραν. Ἡ ὥρα ὅμως περνοῦσε καί οἱ Μαθητές Τοῦ ὑπενθύμισαν ὅτι ὁ τόπος ἦταν ἔρημος καί ἔπρεπε νά ἀφήσει τά πλήθη νά φύγουν, γιά νά πᾶνε στά γύρω χωριά καί νά προμηθευτοῦν τροφίμα. Ἀλλά ἡ ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ σίγουρα ἐξέπληξε τούς Μαθητές: «δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν». Δέν ὑπάρχει λόγος νά φύγουν, δώστε τους ἐσεῖς νά φᾶνε, τούς εἶπε.

Ἀλλαγὴ τοῦ τρόπου θεωρήσεως τῶν πραγμάτων

Μέ τήν ἐντολή αὐτή τοῦ Χριστοῦ ἔχουμε ἀνατροπή τῆς συνηθισμένης ἀνθρώπινης σκέψεως καί ἀναγωγή στό ἐπίπεδο τῆς θυσίας, τῆς ἀγάπης καί τῆς θαυματουργίας. Τοιοῦτοτρόπως, οἱ Μαθητές διδάσκονται σταδιακά ὅτι ὡς μιμητές τοῦ Διδασκάλου τους ὀφείλουν νά προσφέρουν οἱ ἴδιοι αὐτό πού ἔχουν καί ὅτι πρέπει νά ἀποκτήσουν τήν συνειδηση ὅτι ἡ λύση τῶν ζητημάτων πού προκύπτουν πρέπει νά ἀρχίζει ἀπό τούς ἰδίους, μέ ἐμπιστοσύνη στήν δύναμη, τήν πρόνοια καί τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Δηλαδή, ὁ ἀληθινός Χριστιανός δέν μεταθέτει τήν δική του

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιδ' 14-22)

Τό θαῦμα τοῦ χορτασμοῦ τῶν πέντε χιλιάδων

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολλὸν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ εἴχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε, εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτούς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησε, καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς Μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

εὐθύνη σέ κάποιον ἄλλο, ἀλλὰ προσπαθεῖ νά ἀνταποκριθεῖ σέ αὐτό πού πρέπει νά πράξει σέ κάθε περίπτωση.

Ἐάν ἐπιχειρήσουμε νά δοῦμε καὶ τὴν δική μας ζωὴ, τὴν διακονία καὶ δράση μας μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν προτροπὴ τοῦ Χριστοῦ, ἴσως διαπιστώσουμε ὅτι καὶ ἐμεῖς, ὄχι σπάνια, ἐπιδιώκουμε τὴν μετάθεση τῆς προσωπικῆς μας εὐθύνης. Λόγου χάριν στὴν καθημερινότητά μας πολὺ συχνά διαπιστώνουμε πολλὰ καὶ ποικίλα προβλήματα, ὅπως ὅτι ἡ κοινωνία μας δέν ἐξελίσσεται ὁμαλά· ἡ νεολαία παραπαίει· ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογένειας διέρχεται μεγάλη κρίση· ἡ ποιότητα τῆς παιδείας ὑποβαθμίζεται· ἡ ἀγάπη ἐκλείπει, τὸ ἴδιο ἡ εἰρήνη καὶ ἡ δικαιοσύνη· ἡ ὑποκρισία κυριαρχεῖ στὶς διαπροσωπικὲς σχέσεις· ἑκατομμύρια ἄνθρωποι πεινοῦν, μέ τούς πολέμους νά ἐπιτείνουν τὴν δυστυχία. Ἀρκεῖ ὅμως νά περιγράψουμε τὴν τραγικότητα τῶν καιρῶν μας καὶ τὸ τί πρέπει νά γίνεῖ ἀπὸ τούς ἄλλους, τούς «ὑπευθύνους», ἢ μήπως ὀφείλουμε παράλληλα νά ἐξετάζουμε σοβαρά τί μπορούμε νά προσφέρουμε καὶ ἐμεῖς, χωρὶς νά ἐξαιροῦμε τὸν ἑαυτό μας;

Ἑμπρακτὴ βίωση τοῦ Εὐαγγελίου

Ἐγραφε ὁ ἀοίδιμος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας Ἀναστάσιος: «Μιλᾷς γιὰ τὸν πόνο πού ὑπάρχει· ἀπάλυνέ τον. Γιὰ τὴν ὑποκρισία πού κυριαρ-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ἀφοῦ βγῆκε ἔξω ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολύ πλῆθος, καί τούς εὐσπλαγχνίστηκε καί θεράπευσε τούς ἀρρώστους τους. Ὅταν ὁμως θράδιασε, τόν πλησίασαν οἱ μαθητές του καί τοῦ ἔλεγαν· Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος καί πέρασε ἡ ὥρα· Ἄφησε τά πλήθη νά φύγουν, γιά νά μεταβοῦν στά χωριά καί νά ἀγοράσουν τροφίμα γιά τούς ἑαυτούς τους. Ὁ Ἰησοῦς τούς εἶπε· Δέν χρειάζεται νά φύγουν, δώστε τους ἐσεῖς νά φᾶνε. Αὐτοί τοῦ λέγουν· Ἐδῶ δέν ἔχουμε παρά πέντε ψωμιά καί δύο ψάρια. Αὐτός εἶπε· Φέρτε τους ἐδῶ σέ ἐμένα. Καί ἀφοῦ παρότρυνε τά πλήθη νά καθίσουν στά χορτάρια, πῆρε τά πέντε ψωμιά καί τά δύο ψάρια καί ἀνέβλεψε στόν οὐρανό, τά εὐλόγησε καί, ἀφοῦ τά τεμάχισε, ἔδωσε τά ψωμιά στους μαθητές, οἱ δέ μαθητές στά πλήθη. Καί ἔφαγαν ὅλοι καί χόρτασαν, καί μάζεψαν ὅ,τι περισσεύε ἀπό τά κομμάτια δώδεκα γεμάτα κοφίνια. Αὐτοί πού ἔφαγαν ἦταν περίπου πέντε χιλιάδες ἄνδρες, χωρίς γυναῖκες καί παιδιά. Καί ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἀνάγκασε τούς μαθητές του νά ἐπιβιβαστοῦν στό πλοῖο καί νά μεταβοῦν στήν ἀπέναντι ὄχθη πρὶν ἀπό αὐτόν, μέχρις ὅτου ὁ ἴδιος ἀφήσει τά πλήθη.

*(Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση
τού ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

χεῖ· ἀντίδρασε σέ αὐτή μέ τήν εἰλικρίνειά σου. Γιά τήν ἀσπλαγχνία καί τήν ἀδικία· ἐπαναστάτησε μέ τήν ἔμπρακτη καλοσύνη σου». Ὅμως, συνήθως, μένουμε στήν περιγραφή τοῦ κακοῦ, χωρίς νά ἀγωνιζόμαστε γιά τήν ἐπικράτηση τοῦ ἀγαθοῦ. Οἱ Μαθητές τοῦ Χριστοῦ εἶχαν κάτι ἐλάχιστο, πέντε ἄρτους καί δύο ψάρια· Τοῦ τά προσέφεραν μέ πίστη καί Ἐκεῖνος τά πῆρε στά χέρια Του, τά εὐλόγησε καί χόρτασαν χιλιάδες ἄνθρωποι. Κατά παρόμοιο τρόπο ἄς προσφέρουμε καί ἐμεῖς στόν Χριστό τίς ὅποιες δυνατότητές μας, τήν καλή μας διάθεση, ὅ,τι ἔχουμε, λιγότερο ἢ περισσότερο, καί Ἐκεῖνος θά ἐπαναλάβει τό θαῦμα· ἡ προσπάθειά μας θά καρποφορήσει «καρπὸν ἑκατονταπλασίονα» (Λουκ. 8,8) καί θά «χορτάσουν» πολλοὶ συνάνθρωποί μας.

Ἡ τροφή τοῦ παντός κόσμου

Ὁ Χριστός μέ τόν λόγο Του καί τίς ἅγιες εὐαγγελικές ἐντολές Του, μέ τό μυστήριό τῆς θείας Εὐχαριστίας καί τήν, ἐν γένει, ἐκκλησιαστική ζωὴ μᾶς διατρέφει μέ ἄρτο οὐράνιο καί πόμα ἀφθαρσίας· μέ τό ἅγιο Σῶμα καί Αἷμα Του, πού μᾶς προσφέρεται γιά τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας καί τήν μετοχή μας στήν αἰώνιο ζωὴ καί Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Εἴθε νά προετοιμάζουμε πάντοτε τόν ἑαυτό μας μέ φόβο-σεβασμό Θεοῦ, πίστη καί ἀγάπη, μέ μετάνοια, συγχωρητικότητα, ταπείνωση καί

26 Ιουλίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Παρασκευής όσιομάρτυρος (β' αϊ.), Έρμολάου ιερομάρτυρος (†305).

Ήχος: βαρύς – Έωθινόν: Η' – Απόστ.: Γαλ. γ' 23 - δ' 5 – Εὐαγγ. Ματθ. ιδ' 14-22.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Αὐγούστου, Θ' Ματθαίου.

Απόστολος: Α' Κορ. γ' 9-17 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ' 22-34.

συνείδηση κεκαθαρμένη, γιά νά μετέχουμε, όσο τό δυνατόν ἐπάξια, στό μυστήριο τῆς Ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· στήν θυσία Του γιά τήν σωτηρία «παγγενούς τοῦ Ἀδάμ» (ὅλου τοῦ κόσμου).

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΤΟΜΟΣ

**ΑΥΤΟΥΡΓΙΑ, ΚΥΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΑ –
ΔΟΚΙΜΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΖΩΗΣ**

Μετάφραση: Πολυξένη Τσαλίκη

(Α' ἔκδ., σχῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 432)

Τό παρόν ἔργο προσφέρει μιὰ διεπιστημονική προσέγγιση μέ βάθος γύρω ἀπό τήν ἠθική ἀξία τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, τή φύση τοῦ ἐμβρύου, καί τήν ἠθική αὐτοურγία σέ σχέση μέ τήν ἐγκυμοσύνη καί τήν ἑκτρωση. Συνδυάζει φιλοσοφία, ἠθική, νομική καί θεολογία, δημιουργώντας ἕνα πολύπλευρο ὑπόβαθρο γιά τήν κατανόηση τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καί τῆς ἔννοιας τοῦ «προσώπου» ἀπό πολλές ὀπτικές γωνίες. Αὐτή ἡ πολυφωνία διαφωτίζει τόν ἀναγνώστη καί τοῦ ἐπιτρέπει νά ἐξετάσει τό ζήτημα πέρα ἀπό ἰδεολογικά στερεότυπα.

Ἐπιπλέον ἀναλύει τήν ἔννοια τῆς «προσωπικῆς αὐτοურγίας». Ἡ ἔννοια τῆς αὐτοურγίας –τοῦ δρῶντος προσώπου πού φέρει ἠθική εὐθύνη– εἶναι κεντρική. Τό βιβλίό ἐστιάζει στό πῶς ἡ ἐγκυμοσύνη μεταμορφώνει τή σωματική καί ἠθική αὐτονομία τῆς γυναίκας καί ἐξετάζει τό πῶς μπορούμε νά ἐννοήσουμε αὐτή τήν εὐθύνη δίχως τιμωρητική διάθεση, ἀλλά μέ φιλόσοφη κατανόηση. Ακολουθῶς, ἀντιμετωπίζει τό ἔμβρυο ὡς πρόσωπο, καθώς ἕνα ἀπό τά ἐπίμαχα φιλοσοφικά ἐρωτήματα εἶναι πότε ἀρχίζει ἡ ἀνθρώπινη ζωή νά ἔχει ἠθική ἀξία καί ἂν τό ἔμβρυο εἶναι «πρόσωπο» μέ δικαιώματα. Οἱ συγγραφεῖς ἐπιχειροῦν συστηματική ἀνάλυση αὐτῶν τῶν ὅρων καί παραθέτουν ἐπιχειρήματα ὑπέρ τῆς ἠθικῆς ἰσότητος τῶν ἀγέννητων ἀνθρώπων.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr